

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 3Svk/36/2022
Identifikačné číslo spisu: 4018200526
Dátum vydania rozhodnutia: 31. mája 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:4018200526.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benczovej a zo sudkyň Mgr. Kristíny Babiakovej a JUDr. Zuzany Šabovej, PhD. (sudkyňa spravodajkyňa), v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): W. P., D. Š.R. T. XX, R., zast. JUDr. Viktor Mlynek, advokát so sídlom Štúrova 43, 949 01 Nitra, proti žalovanému: Okresný úrad Nitra so sídlom Štefánikova tr. 69, 949 01 Nitra, za účasti pribratých účastníkov konania: 1/ MH Invest, s.r.o. so sídlom Mlynské Nivy 44/A, 821 09 Bratislava, IČO: 36 724 530, zast. JUDr. Allan Böhm, advokátska kancelária Böhm & Partners so sídlom Jesenského 2, 811 02 Bratislava, 2/ X.. S. K., D. N. A. X, XXX XX R., 3/ N. C., D. S. X, XXX XX R., 4/ N. P., D. N. A. XX, XXX XX R., 5/ Roman Cerulík K CERO s miestom podnikania Štefánikova 59, 949 01 Nitra, IČO: 11 726 938, 6/ S.. N. Z., D. F.Á. XX, XXX XX R., 7/ Združenie domových samospráv, o.z. so sídlom Rovniankova 14, 851 02 Bratislava, korešpondenčná adresa: P. O. BOX 218, Bratislava, IČO: 31 820 174, 8/ Obec Lužianky so sídlom Rastislavova 266, 951 41 Lužianky, 9/ Nitra Invest, s.r.o. so sídlom Mostná 29, 949 01 Nitra, 10/ Slovenský vodohospodársky podnik, š.p. so sídlom Martinská 49, 821 05 Bratislava, 11/ Západoslovenská distribučná, a.s. so sídlom Čulenova 6, 816 47 Bratislava, 12/ Mesto Nitra so sídlom Štefánikova tr. 60, 949 01 Nitra, v konaní o správnej žalobe proti rozhodnutiu žalovaného č. OU-NR-OCDPK-2018/021327 zo dňa 27. apríla 2018, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/153/2018-307 zo dňa 13. októbra 2021, v spojení s opravným uznesením č. k. 11S/153/2018-434 zo dňa 25. apríla 2022, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.
- II. Účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.
- III. Ďalším účastníkom konania náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

O d ť v o d n e n i e

I.

Priebeh administratívneho konania

1. Mesto Nitra (ďalej len „prvostupňový orgán“ alebo „stavebný úrad“) vydal v zmysle § 66 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších právnych predpisov stavebné povolenie č. UHA-DUaI-5540/2017-017-Ing.Dá zo dňa 15. januára 2018 (ďalej len

„stavebné povolenie“), ktorým povolil stavbu „Príprava strategického parku Nitra fáza 2“ v rozsahu (I) sadovníckych úprav na parkovisku NV a (II) parkovisko a komunikácie pre nákladné autá.

2. Žalovaný rozhodnutím č. OU-NR-OCDPK-2018/021327 zo dňa 27. apríla 2018 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) zamietol odvolanie žalobcu a účastníkov v 7/ a 9/ rade a stavebné povolenie potvrdil. K jednotlivým námietkam žalobcu žalovaný uviedol:

(I) námietku týkajúcu sa príslušnosti prvostupňového orgánu v danej veci považoval za nedôvodnú, pričom sa stotožnil s vyhodnotením námietky prvostupňovým orgánom;

(II) poukázal na to, že právo na prístup k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia nebol žalobcovi odopretý;

(III) žiadosť žalobcu o sprístupnenie informácie bola predmetom iného stavebného konania;

(IV) stavebný úrad bol viazaný Osvedčením MH SR a nebol oprávnený skúmať správnosť záverov v ňom uvedených, ani správnosť zaradenia pozemkov žalobcu do tohto osvedčenia;

(V) stavba je v súlade s platnými územnoplánovacími dokumentáciami obcí, na základe čoho je nepochybné, že bola daná dôvodnosť na postup podľa § 32 ods. 2 stavebného zákona, a teda stavebný úrad nijak nepochybil;

(VI) už v roku 2005 bola posúdená činnosť „Priemyselný park Nitra - Sever“ podľa zákona č. 127/1994 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, a to v rozsahu komunikácií a inžinierskych sietí. Pojem strategický park je použitý v osvedčeniach o významnej investícii, ktoré uvádzajú, že uskutočnenie stavby je vo verejnom záujme;

(VII) podanie správnej žaloby vo vzťahu k preskúmaniu zákonnosti rozhodnutia ministra životného prostredia nepredstavuje dôvod prerušenia stavebného konania;

(VIII) žiadosť žalobcu o preskúmanie námietok, ktoré uviedol v zisťovacom konaní boli predmetom iného konania, v ktorom príslušný orgán rozhodol, pričom týmto rozhodnutím bol stavebný úrad viazaný;

(IX) ustanovenie § 61 ods. 2 stavebného zákona neukladá stavebnému úradu, aby splnenie podmienok pre rozhodnutie o upustení od miestneho zisťovania a ústneho pojednávania osobitne preukazoval;

(X) námietka nedostatočnej dokumentácie, týkajúcej sa dopravného napojenia je irelevantná, keďže dopravné napojenie sa v tomto stavebnom konaní neriešilo;

(XI) stavba sa má realizovať na pozemkoch odlišných od pozemkov vo vlastníctve žalobcu, pričom jeho pozemky nebudú stavbou dotknuté, ani spolu nesusedia;

(XII) stanovisko a žiadosť vlastníkov pozemkov v k. ú. U. nemá relevanciu k predmetnému konaniu;

(XIII) lehota na vydanie oznámenia o začatí stavebného konania začína plynúť od momentu kompletizácie žiadosti o vydanie stavebného povolenia a nie od momentu podania tejto žiadosti. Lehoty pre vydanie oznámenia o začatí stavebného konania majú len poriadkový charakter a ich nedodržanie nemá vplyv na právnu pozíciu účastníkov konania.

II.

Priebeh konania pred správnym súdom

3. Žalobca podal proti napadnutému rozhodnutiu žalovaného správnu žalobu, ktorou žiadal, aby Krajský súd v Nitre (ďalej len „správny súd“) rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím zrušil a vec vrátil prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie.

4. Žalobca namietal, že (I) prvostupňový orgán nie je vecne príslušný správny orgán vo veciach tohto stavebného konania, (II) mu neboli sprístupnené informácie v zmysle zákona o slobodnom prístupe k informáciám, (III) na danú vec nebolo možné aplikovať § 32 ods. 2 stavebného zákona, (IV) realizácia predmetnej stavby nebola posudzovaná v zmysle zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o EIA“), (V) stanovisko Ministerstva životného prostredia SR bolo udelené na navrhovanú činnosť „Automotive Nitra Project - fáza 2“ pre užívateľa Jaguar Land Rover Slovakia, s.r.o. a nie pre spoločnosť MH Invest s.r.o. a tým pádom sa jedná o menší priestor ako je predmetný strategický park, (VI) stavebný úrad nebol oprávnený upustiť od miestneho zisťovania a ústneho pojednávania, (VII) úsek cesty I/64 s napojením na rýchlostnú cestu R1A nebol dopravne a kapacitne vyriešený, aby vyhovoval plynulosti cestnej premávky pre celý strategický park, (VIII) obmedzenie jeho podnikateľských zámerov na pozemkoch v jeho vlastníctve, (IX) nevysporiadanie sa so stanoviskom a žiadosťou vlastníkov v k. ú. U. a (X) nedodržanie lehoty na vydanie rozhodnutia podľa § 49 ods. 2 správneho poriadku a lehoty na oznámenie o začatí stavebného konania.

5. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zopakoval právnu argumentáciu, ktorú uviedol v napadnutom rozhodnutí a navrhol, aby správny súd žalobu zamietol.
6. Účastník konania v 1. rade sa podaním zo dňa 4. marca 2019 vyjadril k žalobe. Uviedol, že žalobca je oprávnený podať žalobu iba ako zainteresovaná verejnosť, a teda môže namietať iba porušenie verejného záujmu v oblasti životného prostredia. Vo vzťahu k jednotlivým námietkam žalobcu sa účastník stotožnil s ich vyhodnotením uvedeným v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.
7. Uznesením zo dňa 31. júla 2019 správny súd pribral za účastníkov konania účastníkov administratívneho konania.
8. K podanej žalobe sa vyjadril účastník konania v 11. rade, ktorý uviedol, že so žalobnými dôvodmi nesúhlasí a žalobu navrhuje zamietnuť.
9. Na pojednávaní pred správnym súdom právny zástupca žalobcu predložil vyjadrenie žalobcu, označené ako rozšírenie žalobného dôvodu v zmysle § 134 ods. 2 písm. b) SSP, v ktorom poukázal na to, že v konaní rozhodol neoprávnený správny orgán.

III.

Rozhodnutie správneho súdu

10. Správny súd rozsudkom č. k. 11S/153/2018-307 zo dňa 13. októbra 2021 podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „SSP“) správnu žalobu zamietol.
11. Správny súd uviedol, že hoci žalobcom vyslovené pochybnosti o nepredpojatosti žalovaného nemožno stotožňovať s vadou konania predpokladanou § 134 ods. 2 písm. b) SSP (t. j. že rozhodnutie vydal orgán, ktorý na to nebol podľa zákona oprávnený), súd v prejednávanej veci vecnú príslušnosť správnych orgánov skúmal z úradnej povinnosti. Z administratívneho spisu zistil, že nebolo sporné, že v danej veci išlo o tzv. cestnú stavbu. Správny súd poukázal na to, že vecná príslušnosť správneho orgánu je upravená v § 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov a určuje, ktorý typ (kategória) správneho orgánu koná a rozhoduje vo veci v prvom stupni. Správny poriadok nemá konkrétne ustanovenie o určení vecnej príslušnosti, ale odkazuje iba na osobitné zákony upravujúce jednotlivé úseky štátnej správy. Týmto zákonom v predmetnej veci je cestný zákon, ktorý určuje pôsobnosť orgánov štátnej správy tak, že § 1 určuje orgány štátnej správy pre pozemné komunikácie, a v § 3a špecifikuje pôsobnosť týchto špeciálnych orgánov, pričom v odseku 4 uvádza, že pôsobnosť špeciálneho stavebného úradu pre miestne komunikácie a účelové komunikácie vykonávajú obce ako prenesený výkon štátnej správy. Mesto Nitra, v záhlaví svojho rozhodnutia uviedlo, že rozhoduje ako špeciálny stavebný úrad podľa § 3a ods. 4 zák. č. 135/1961 Zb., v nadväznosti na § 120 stavebného zákona. Pri cestných stavbách vykonávajú pôsobnosť stavebného úradu orgány vykonávajúce štátnu správu podľa osobitných predpisov, t. j. „špeciálne stavebné úrady“.
12. Z obsahu administratívneho spisu tiež vyplývalo, že Obec Lužianky vydala súhlas č. 92/2017-226/1-01-Žá k vydaniu stavebného povolenia pre špeciálny stavebný úrad - Mesto Nitra (nakoľko šlo o stavbu v katastrálnom území Q. a v katastrálnom území K.). Vo veci následne konalo Mesto Nitra ako príslušný stavebný úrad, určený v zmysle § 3a ods. 4 a 5 cestného zákona. S poukazom na vyššie uvedené bol správny súd toho názoru, že Mesto Nitra v predmetnej veci rozhodlo ako príslušný správny orgán prvého stupňa. Počas stavebného konania bolo prvostupňovému správne orgánu doručené doplnenie žiadosti stavebníka o vydanie stavebného povolenia, ktorým zároveň vzal stavebník späť žiadosť o stavebné povolenie na stavebný objekt SO 143 Chodník medzi Parkoviskom BUS a ulicou Dolné Hony, čo však nič nemení na tom, že vo veci konal a rozhodol príslušný stavebný úrad určený v súlade s § 3a ods. 4 a 5 cestného zákona. O odvolaní žalobcu rozhodol ako odvolací orgán Okresný úrad, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, ktorý v zmysle § 5 ods. 2 písm. a) zákona č. 525/2003 Z. z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov vykonáva v druhom stupni štátnu správu starostlivosti o životné prostredie vo veciach, v ktorých v správnom konaní v prvom stupni koná obec a v zmysle § 3 ods. 5, písm. c/ cestného zákona vykonávajú v druhom stupni štátnu správu vo veciach, v ktorých v správnom konaní v prvom stupni rozhoduje obec. Uvedené zákonné ustanovenie je uvedené i v záhlaví rozhodnutia žalovaného, ktorý rozhodol o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu špecializovaného stavebného úradu Mesta Nitra. S poukazom na uvedené mal správny súd za preukázané, že správne orgány v predmetnej veci rozhodli v rámci svojej právomoci a pôsobnosti a námietku žalobcu posúdil ako nedôvodnú.

13. Za nedôvodnú považoval i námietku týkajúcu sa nenaplnenia podmienky vydania stavebného povolenia v zmysle § 32 ods. 2 stavebného zákona tvrdiac, že územný plán Mesta Nitra pre predmetné územie určuje funkčné využitie, ale nedefinuje priestorové regulatívy zástavby, a teda stanovuje podmienku spracovania územnoplánovacej dokumentácie na úrovni zóny, ktorá nebola vypracovaná. Správny súd poukázal na to, že Ministerstvo hospodárstva SR vydalo osvedčenia, v ktorých je uvedené, že stavba je významnou investíciou a jej uskutočnenie je vo verejnom záujme podľa § 1 ods. 3 zákona č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Týmto bola splnená prvá podmienka stanovená v § 32 ods. 2 stavebného poriadku, kedy sa nevyžaduje vydanie územného rozhodnutia na umiestnenie strategického parku a na prípravu územia na realizáciu strategického parku. Druhou podmienkou je, že priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo z územného plánu zóny. V predmetnej veci umiestnenie strategického parku, resp. príprava územia na realizáciu strategického parku nie je v rozpore s platnou územnoplánovacou dokumentáciou Mesta Nitra a vyplýva z územného plánu mesta bez potreby vypracovania územného plánu zóny. Umiestnenie strategického parku, resp. navrhovanej činnosti v nadväznosti na existujúci priemyselný park Nitra - Sever potvrdzuje i predmetný zámer. V územnom pláne Mesta Nitra sú uvedené čísla lokalít s funkčným využitím „priemyselný park sever“ a termín „strategický park“ sa v územnom pláne Mesta Nitra neuvádza, pretože termín „strategický park“ bol zavedený do stavebného zákona s účinnosťou od 17. 10. 2015 zákonom č. 254/2015 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa stavebný zákon. Do zákona č. 175/1999 Z. z. bol termín „strategický park“ zavedený s účinnosťou od 7. júla 2015 zákonom č. 154/2015 Z. z.

14. Z vyššie uvedených dôvodov potom termín „strategický park“ nie je zahrnutý v územnom pláne Mesta Nitra, nakoľko posledný dodatok č. 5 k VZN č. 3/2003 bol schválený mestským zastupiteľstvom Mesta Nitra dňa 11. júna 2015, kedy ešte uvedený termín nebol v našom právnom poriadku definovaný. Podľa zámeru „Automotive Nitra Project“ vypracovaného pre užívateľa Slovenská agentúra pre rozvoj investícií a obchodu v auguste 2015 bude navrhovaná činnosť (spočívajúca vo výstavbe nového závodu na výrobu automobilov s kapacitou v rozmedzí 150.000 až 300.000 kusov vozidiel ročne) umiestnená v nadväznosti na existujúci priemyselný park Nitra - Sever. Podmienkou pre postup podľa § 32 ods. 2 stavebného zákona nie je vymedzenie hranice strategického parku, resp. definovanie územia strategického parku, ale že priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia vyplýva z územného plánu obce a nie je v rozpore s umiestnením strategického parku, resp. s prípravou územia na realizáciu strategického parku a táto podmienka bola splnená.

15. K námietke žalobcu, že navrhované dopravné riešenie nie je dostatočné (dopravné napojenie, vyústenie dopravy na cestu I/64, napojenie na rýchlостnú komunikáciu R1A), správny súd poukázal na § 66 ods. 4 písm. d) stavebného poriadku, v zmysle ktorého sa v záväzných podmienkach uskutočňovania stavby podľa potreby, okrem iného, určia i podrobnejšie požiadavky na uskutočnenie stavby predovšetkým z hľadiska komplexnosti a plynulosti, napojení na sieť a zariadenia technického vybavenia, pozemné komunikácie a pod. Z uvedeného vyplýva, že napr. požiadavky napojenia na pozemné komunikácie sa určia v podmienkach uskutočnenia stavby podľa potreby. Správny orgán prvého stupňa, rovnako ako žalovaný, sa v súvislosti s požadovanou výstavbou otázkou dopravného napojenia a vyústenia ciest nezaoberali, pretože to nebolo predmetom tohto stavebného konania, pričom svoj postup v oboch žalobou napadnutých rozhodnutiach riadne odôvodnili.

16. K námietke žalobcu, že v rámci strategického parku neprebehlo zisťovacie konanie podľa zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie, správny súd zdôraznil, že citovaný zákon nepozná pojem strategický park, preto nie je možné viesť ani zisťovacie konanie v rámci tohto zákona, ktoré by sa týkalo strategického parku. Predmetný zákon upravuje zisťovacie konanie o posudzovaní strategických dokumentov a ich vplyvov (strategickým dokumentom sa rozumie návrh plánu alebo programu), resp. konanie o posudzovaní činností, ale nie konanie o posudzovaní strategických parkov. Argumentácia žalobcu by mohla poukazovať na negatívne dôsledky neposudzovania navrhovanej činnosti na životné prostredie. Preverenie oprávnenosti tejto argumentácie je však úlohou správnych orgánov. V súvislosti s touto námietkou správny súd uviedol, že pred stavebným konaním v predmetnej veci sa uskutočnilo zisťovacie konanie, v ktorom Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia vydal rozhodnutie č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36 zo dňa 8. októbra 2015, v zmysle ktorého sa navrhovaná činnosť „Automotive Nitra Project“, po ukončení zisťovacieho konania nebude

posudzovať podľa § 29 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie. Súčasťou investície je aj vybudovanie potrebného množstva parkovacích miest a dopravných prípojkov do výrobného areálu. Toto rozhodnutie je právoplatné a záväzné pre správne orgány konajúce v stavebnom konaní ako i pre správny súd konajúci o predmetnej správnej žalobe.

17. Správny súd tiež poukázal na to, že Ministerstvo životného prostredia SR, vydalo záverečné stanovisko č. 4783/2016-1.7/pl. k navrhovanej činnosti „Automotive Nitra Project - Fáza 2“, v ktorom vyjadrilo súhlas s navrhovanou činnosťou, za predpokladu splnenia tam uvedených podmienok a realizácie opatrení. V predmetnom záverečnom stanovisku je na uvedené, že ako súčasť výstavby strategického parku budú v zmysle uvedenej činnosti vybudované aj parkovacie plochy pre osobné a nákladné vozidlá a autobusy, ktoré budú slúžiť na podporu projektu, pričom tieto zariadenia budú v kompetencii MH Invest, s.r.o. Ak došlo k vydaniu rozhodnutia v rámci zisťovacieho konania, je možné predložiť návrh na začatie povoľovacieho konania k uvedenej činnosti podľa osobitných predpisov v rozsahu, v akom bola posúdená v rámci zisťovacieho konania, čo v nadväznosti na prejednávajúcu vec platí aj pre začatie povoľovacieho konania vo vzťahu k tzv. statickej doprave. Pre konanie v predmetnej veci bola podstatná tá skutočnosť, že v čase vydania žalobou napadnutého rozhodnutia existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní, ktoré bolo potvrdené odvolacím orgánom, pričom ďalej existovalo záverečné stanovisko Ministerstva životného prostredia SR, v ktorom ministerstvo vyjadrilo súhlas s touto navrhovanou činnosťou a existovalo i rozhodnutie ministra životného prostredia SR pod č. 2930/2017-9.2 (1/2017 - rozkl.) zo dňa 13. januára 2017, ktorým toto záverečné stanovisko potvrdil.

18. K námietke žalobcu ohľadom nerešpektovania § 9 ods. 2 vyhlášky č. 453/2000 Z. z. a nepredloženia zastavovacieho plánu, správny súd uviedol, že stavebník sa v predmetnej veci domáhal vydania stavebného povolenia stavieb, ktoré nadväzujú už na predchádzajúce stavebné povolenia celého strategického parku. Zastavovací plán bol predložený v rámci stavebného povolenia na prvý objekt areálu a rieši priestorové usporiadanie strategického parku a jeho vydaním sa zastavovací plán stal záväzným pre priestorové usporiadanie daného územia. Z rozhodovacej činnosti súdu je mu známe, že stavebné povolenie na prvý stavebný objekt bolo vydané pod č. OU-NR-OVBP2-2015/041342-026 dňa 16. decembra 2015. Z uvedených dôvodov potom správny súd posúdil žalobcom vznesenú námietku ako nedôvodnú.

19. K námietke týkajúcej sa nedodržania lehôt správny súd uviedol, že lehota na vydanie oznámenia o začatí stavebného konania v zmysle § 61 ods. 1 stavebného zákona, t. j. lehota do 7 dní odo dňa, keď je žiadosť o stavebné povolenie úplná, je procesnou lehotou, ktorá má poriadkový charakter a jej prípadné nedodržanie nespôsobuje nezákonnosť rozhodnutia. Rovnako tak lehoty pre vydanie rozhodnutia v zmysle § 49 správneho poriadku majú poriadkový charakter. I keď zákonom stanovené poriadkové lehoty dodržané neboli, táto skutočnosť nemá žiadny vplyv na právnu pozíciu žalobcu ako účastníka konania, ani na zákonnosť žalobou napadnutých rozhodnutí.

20. Správny súd bol toho názoru, že žalobca bol účastníkom predmetného stavebného konania ako dotknutá verejnosť a v rámci tohto konania mu bolo umožnené, aby realizoval svoje práva, podával námietky a pripomienky týkajúce sa životného prostredia a správne orgány sa týmito námietkami vysporiadali. Správny súd tiež poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR v konaní pod sp. zn. 8Sžo/89/2015. Nebola teda dôvodná námietka spočívajúca v tom, že napadnutým rozhodnutím a jemu predchádzajúcim konaním nebol naplnený účel Aarhuského dohovoru a že správne orgány sa s jeho námietkami nevysporiadali. Všeobecné konštatovanie nesúladu napadnutého rozhodnutia s účelom Aarhuského dohovoru, bez konkrétneho tvrdenia jeho porušenia na základe vlastných úvah a záverov, alebo iných skutočností, na základe ktorých by mal správny súd dôjsť k inému záveru, než je uvedený v napadnutom rozhodnutí a bez uvedenia, s ktorými konkrétnymi námietkami alebo argumentmi žalobcu sa žalovaný nevysporiadal (žalovaný ako aj prvostupňový orgán správne a dostatočne zrozumiteľne reagovali na všetky relevantné námietky), na prieskum správnym súdom nepostačuje. Správny súd nie je ďalšou inštanciou v administratívnom konaní, a preto nemôže vykonať hodnotenie dôkazov sám a tak sám zisťovať skutkový stav. Súd môže vykonať dokazovanie len na to, aby mohol dospieť k záveru, či rozhodnutie je alebo nie je v súlade so zákonom. Nie je úlohou správneho súdu v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy dôvody nezákonnosti napadnutého rozhodnutia vyhľadávať a ani ich za žalobcu špecifikovať.

21. Správny súd sa v konaní nezaoberal ani námietkou žalobcu, ktorú prezentoval na pojednávaní z dôvodu, že ide o námietku vznesenú po uplynutí dvojmesačnej lehoty na podanie námietok

(koncentračná zásada) a nestotožnil sa s vyjadrením právneho zástupcu žalobcu, že ide o rozšírenie žalobného dôvodu v súlade s § 134 ods. 2 písm. b) SSP. V zmysle koncentračnej zásady je uvádzanie skutkových okolností a právneho posúdenia veci a označovanie dôkazných návrhov v zásade obmedzené, až na výnimky stanovené zákonom v citovanom ustanovení SSP, len do uplynutia lehoty na podanie žaloby. Skutočnosť, že bývalý prednosta Okresného úradu Nitra sa stal v júni 2021 prokuristom spoločnosti MH Invest, s.r.o. nemožno vyhodnotiť tak, že rozhodnutia Okresného úradu Nitra, ktoré boli vydané v čase výkonu funkcie prednostu Ing. Borikom, sú rozhodnutiami, ktoré vydal orgán, ktorý na to nebol zo zákona oprávnený. Oprávnenosť orgánu vo veci konať je daná jeho vecnou príslušnosťou upravenou v príslušných zákonných ustanoveniach, a pokiaľ má účastník konania dôvodné podozrenie, že osoba, ktorá vydala rozhodnutie, bola neoprávnenou osobou, resp. zaujatou osobou, môže uplatniť i v správnom konaní námietku predpojatosti.

IV.

Argumentácia účastníkov v kasačnom konaní

22. Proti rozsudku správneho súdu podal v zákonnej lehote žalobca (sťažovateľ) kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. f) a g) SSP alternatívne navrhol, aby kasačný súd rozsudok správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie a prizná sťažovateľovi náhradu trov konania.

23. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti najmä namieta, že:

(I) v danej veci rozhodovali orgány, ktoré na to neboli vecne príslušné, t. j. na rozhodovanie o odvolaní bolo príslušné ministerstvo. Ide tu o konkurenciu špeciálnych právnych úprav, keď v tomto prípade je naplnená aj hypotéza právnej normy obsiahnutej v § 117b (stavba, ktorá je významnou investíciou), ako aj právnej normy obsiahnutej v § 120 stavebného zákona (stavbou je cestná stavba s osobitnou právnou úpravou podľa zákona č. 135/1961 Z. z. o pozemných komunikáciách (cestný zákon));

(II) hoci vo vzťahu k žalobnej námietke, týkajúcej sa možnej zaujatosti bývalého prednostu žalovaného, ide o novoty, je zrejmé, že túto námietku nemohol uplatniť v čase podania správnej žaloby, keďže o nej nevedel. Tieto skutočnosti vyšli najavo až neskôr, a teda vychádzajúc zo znenia § 439 ods. 3 SSP a § 441 sú plne relevantné;

(III) posúdenie aktívnej legitímácie sťažovateľa ako zainteresovanej verejnosti je nesprávne, keďže povoľovanie predmetných stavieb sa priamo dotýka pozemkov, ku ktorým je vlastnícke právo sťažovateľa priamo dotknuté;

(IV) využitie vymedzených plôch v území je limitované spracovaním samostatnej územnoplánovacej dokumentácie na úrovni zóny, a teda neboli naplnené podmienky vydania stavebného povolenia v zmysle § 32 ods. 2 stavebného poriadku. Územný plán mesta Nitra pre dané územie určuje funkčné využitie, ale nedefinuje priestorové regulatívy zástavby, ani dopravnú koncepciu obslužiteľnosti priemyselného parku a z tohto dôvodu sám stanovuje podmienku spracovania územnoplánovacej dokumentácie na úrovni zóny, ktorá však spracovaná nebola. V aktuálne platnom ÚPNO mesta Nitra je vymedzené územie priemyselného parku, avšak nie je vymedzená hranica strategického parku. Rovnako pre navrhovanú činnosť „STRATEGICKÝ PARK NITRA“ nebolo vydané ani osobitné osvedčenie o významnej investícii. Ustanovenie § 32 ods. 2 stavebného zákona upravuje prípad, kedy sa územné rozhodnutie nevyžaduje, avšak len v prípade stavby na umiestnenie strategického parku, teda ide o povoľovací proces na stavby v rámci významnej investície podľa § 175/1999 Z. z., teda v rámci vybudovania samotného strategického parku a nie na významné investície, ktoré budú realizované na základe osobitných osvedčení;

(V) v zámere nebola uvedená požiadavka na zmenu parametrov cesty I/64 v úseku Nitra Zobor - Šindolka a ani správny orgán neposúdil parametre cesty I/64 v celom úseku. Predmetný úsek cesty nebol do dnešného dňa dopravne a kapacitne riešený, aby vyhovoval pre celý areál strategického parku a taktiež nebol predmetom posudzovania vplyvov na životné prostredie;

(VI) predmetná investícia mala byť posudzovaná z hľadiska vplyvov na životné prostredie v zmysle § 18 ods. 1 písm. a) zákona o EIA, čo predložením nového zámeru (fáza 2) uznal stavebník stavebnej činnosti „Automotive Nitra Project“, v rámci ktorej sa má realizovať aj predmetná stavba;

(VII) nerešpektovanie § 9 ods. 2 vyhlášky č. 453/2000 Z. z., keďže je evidentné, že sa jedná o súbor stavieb, pričom zo strany stavebníka nebol doložený zastavovací plán celého súboru stavieb;

(VIII) nevysporiadanie sa správneho súdu s potrebou aplikácie Aarhurského dohovoru, keď v tomto konaní sa žalovaný nevysporiadal s námietkami sťažovateľa, alebo sa s nimi vysporiadal len vo formálnej rovine;

(IX) porušenie práv účastníka konania v rámci práva na nahliadnutie do spisu, odmietnutia zaslania fotokópie spisu a nezákonného upustenie od ústneho pojednávania;

(X) Ministerstvo hospodárstva SR nepostupovalo v súlade so správnym poriadkom, keď pri vydaní osvedčenia pre stavbu „Vybudovanie strategického parku“ neupovedomilo všetkých účastníkov o začatí tohto konania.

24. Mesto Nitra, ako účastník v 12/ rade, vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedlo, že sa stotožňuje so závermi žalovaného a nemá návrhy na vykonanie dokazovania.

25. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že sa plne stotožňuje so závermi správneho súdu a navrhol, aby ju kasačný súd zamietol.

26. Účastník konania v 1/ rade ku kasačnej sťažnosti uviedol, že je zmätočná a nie je riadne a dostatočne odôvodnená. Sťažovateľ uviedol iba formálne dôvody kasačnej sťažnosti, z ktorých nie je možné ustáliť, v čom spočívajú vady konania pred správnym súdom. Sťažovateľ v priebehu správneho konania nikdy netvrdil, že je účastníkom z titulu vlastníctva susedných pozemkov, nepomenoval a nevymedzil práva, na ktorých mal byť ukrátený a nešpecifikoval, akým spôsobom malí rozhodnutia narušiť verejný záujem. Jednotlivé sťažnostné námietky považoval účastník za nedôvodné, pričom do veľkej miery zopakoval argumenty, ktoré uviedol už v konaní pred správnym súdom. Záverom navrhol, aby kasačný súd alternatívne odmietol kasačnú sťažnosť ako neprípustnú, alebo aby ju ako nedôvodnú zamietol a účastníkovi priznal náhradu trov konania.

V.

Posúdenie kasačného súdu

27. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou (§ 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP), má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP, § 441 SSP a § 453 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je nedôvodná.

28. Kasačný súd tiež skúmal naplnenie podmienky uvedenej v § 440 ods. 2 SSP, podľa ktorého dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Uvedené ustanovenie vyžaduje, aby sťažovateľ v kasačnej sťažnosti priamo reagoval na právne posúdenie správneho súdu, čo sťažovateľ výslovne neurobil. Vzhľadom na to, že kasačnou sťažnosťou ale vecne reagoval na dôvody uvedené v rozhodnutí správneho súdu, kasačný súd kasačnú sťažnosť neodmietol podľa § 439 ods. 3 SSP, ale ju vecne preskúmal. V súvislosti s uvedeným však kasačný súd konštatuje, že uvedený postup vzhľadom na poučenie v tomto rozhodnutí, už kasačný súd nemusí zopakovať v ďalších kasačných konaniach.

29. Kasačný súd k jednotlivým sťažnostným bodom uvádza:

(I) K príslušnosti

30. Ohľadom namietanej vecnej nepríslušnosti správneho orgánu prvého stupňa kasačný súd uvádza, že túto námietku sťažovateľa nepovažoval za opodstatnenú.

31. Podľa § 117 ods. 1 stavebného zákona stavebným úradom je obec.

32. Podľa § 117b stavebného zákona ak ide o uskutočnenie stavby diaľnice a rýchlostnej cesty alebo uskutočnenie stavby, ktorá je významnou investíciou podľa osobitného predpisu, vykonáva pôsobnosť stavebného úradu vo veciach územného konania a stavebného konania obvodný úrad v sídle kraja.

33. Následne § 120 stavebného zákona upravuje tzv. špeciálne stavebné úrady, ktoré okrem iných rozhodujú aj o stavbách pozemných komunikácií, ktoré sú predmetom konania v prejednávanom prípade.

34. Ustanovenie § 117 a nasl. stavebného zákona (aj ustanovenie § 117b) upravujú všeobecnú vecnú príslušnosť úradov na rozhodovanie v stavebnom konaní, pričom ustanovenie § 117b stavebného zákona je potrebné považovať za špeciálnu úpravu k všeobecnému ustanoveniu § 117 stavebného zákona z dôvodu verejného významu takéhoto druhu stavieb.

35. Naopak, ustanovenie § 120 stavebného zákona je ustanovením špeciálnym ku všetkým predchádzajúcim ustanoveniam (§ 117 až § 119 stavebného zákona), a to z dôvodu kauzálnej príslušnosti jednotlivých špeciálnych stavebných úradov rozhodujúcich o stavbách v oblastiach špecializovanej štátnej správy. Táto kauzálna príslušnosť má teda prednosť aj pred výnimkou ustanovenou v § 117b stavebného zákona, a preto správne orgány rozhodujúce v prejednávanej veci postupovali správne, keď svoju príslušnosť odvodili z ustanovení cestného zákona.

36. V súlade so záverom krajského súdu potom kasačný súd dopĺňa, že v zmysle § 3 ods. 2 cestného zákona miestnu štátnu správu vo veciach miestnych ciest a účelových ciest vykonávajú obce ako prenesený výkon štátnej správy. Obce na miestnych cestách a na účelových cestách určujú použitie dopravných značiek, dopravných zariadení a povoľujú vyhradené parkoviská. Ďalej ustanovenie § 3a ods. 4 cestného zákona taxatívne upravuje pôsobnosť obce ako špeciálneho stavebného úradu. V prejednanom prípade nebolo preukázané a také dôkazy nepredložil ani sťažovateľ, že by šlo o iný druh stavby. Z toho dôvodu správny súd správne ustálil, že príslušným konať v prvom stupni bolo Mesto Nitra.

37. Čo sa týka odvolacieho orgánu, t. j. žalovaného, jeho právomoc je daná § 118 stavebného zákona, podľa ktorého vo veciach, v ktorých v správnom konaní v prvom stupni koná obec ako stavebný úrad, vykonáva štátnu správu v druhom stupni krajský stavebný úrad. Vzhľadom na znenie § 9 ods. 14 zákona č. 180/2013 Z. z. kasačný súd uzatvára, že nakoľko krajské stavebné úrady boli zrušené, ich právomoc prešla na okresné úrady v sídle kraja, t. j. v predmetnej veci na žalovaného, a teda uvedená námietka je nedôvodná.

38. Kasačný súd poukazuje aj na znenie rozsudku kasačného súdu sp. zn. 6Sžk/27/2021 zo dňa 25. októbra 2022, týkajúceho sa rovnakého sťažovateľa v obdobnej veci.

(II) K novotám v správnom súdnom konaní

39. Zo súdneho spisu mal kasačný súd za preukázané, že sťažovateľ správne predložil námietku zaujatosti bývalého prednostu žalovaného na pojednávaní, čo správny súd vyhodnotil tak, že ide o námietku vznesenú po uplynutí dvojmesačnej lehoty na podanie námietok (koncentračná zásada) a nestotožnil sa s vyjadrením sťažovateľa, že ide o rozšírenie žalobného dôvodu v súlade s § 134 ods. 2 písm. b) SSP. Kasačný súd sa v plnej miere stotožňuje s uvedeným záverom správneho súdu, t. j. že v zmysle koncentračnej zásady je uvádzanie skutkových okolností a právneho posúdenia veci a označovanie dôkazných návrhov v zásade obmedzené, až na výnimky stanovené zákonom v citovanom ustanovení SSP, len do uplynutia lehoty na podanie žaloby. Keďže uvedenú námietku správny súd posúdil aj s ohľadom na to, že mohla byť dôvodom pre zrušenie rozhodnutia vydaného nepríslušným orgánom, správne mu súdu nie je čo vytknúť. K rovnakým záverom dospel kasačný súd aj v iných prípadoch, napr. rozsudok sp. zn. 1Sžk/42/2019 zo dňa 30. septembra 2021, v ktorom uviedol: „V správnom súdnictve platí prísna koncentračná zásada. Uvedené vyplýva z § 62 a 183 SSP, ktoré striktné ustanovujú, že žalobca môže meniť rozsah a dôvody žaloby, rozšíriť alebo doplniť ju o ďalší žalobný návrh alebo o ďalšie žalobné body len v lehote ustanovenej na podanie žaloby. Preto pokiaľ žalobca po uplynutí lehoty na podanie správnej žaloby rozšíri alebo doplní žalobu, na obsah takéhoto podania správny súd prihliadať nebude s výnimkou prípadov a konaní vymedzených v § 134 ods. 2 a v prípadoch uvedených v § 195, § 418 SSP.“

(III) K posúdeniu postavenia sťažovateľa ako zainteresovanej verejnosti

40. K právne posúdeniu sťažnostného bodu týkajúceho sa nesprávneho právneho posúdenia aktívnej žalobnej legitímácie sťažovateľa kasačný súd odkazuje na znenie rozsudku kasačného súdu sp. zn. 5Svk/15/2021 zo dňa 26. apríla 2022, týkajúceho sa rovnakého sťažovateľa v obdobnej veci, kde kasačný súd rovnako ako správny súd, posúdil postavenie sťažovateľa ako zainteresovanej verejnosti v zmysle § 178 ods. 3 SSP v spojení s § 442 ods. 1 SSP:

„51. Námietku týkajúcu sa aktívnej žalobnej legitímácie sťažovateľa vyhodnotil kasačný súd ako nedôvodnú. Tak ako krajský súd, ani kasačný súd nemá z tvrdení sťažovateľa nijako preukázané, že by bol ako fyzická osoba dotknutý stavebným povolením na svojich právach a právom chránených záujmoch tak, ako to predpokladá § 178 ods. 1 SSP. Iné závery nevyplývajú ani z predloženého administratívneho spisu či už z obsahu správnej žaloby alebo kasačnej sťažnosti. V nej sťažovateľ iba stroho konštatuje, že sa cíti byť účastníkom konania odvodzujúc svoje postavenie údajným vlastníctvom priamo susediacich pozemkov. Takéto tvrdenia bez ďalšieho nemohli zvrátiť závery

krajského súdu, ktorý vyčerpávajúco odôvodnil postavenie sťažovateľa vyplývajúce zo zákona č. 24/2006 Z. z. ktoré považuje kasačný súd za vecne správne a nevidí dôvod, aby sa od neho odchyľil a posúdil ho v zmysle sťažovateľom prezentovaných záverov.

52. Kasačný súd len okrajovo dodáva, že si je vedomý predchádzajúcej rozhodovacej praxe, kedy správne súdy výnimočne priznávali aktívnu žalobnú legitimáciu aj účastníkom administratívneho konania, ktorí neboli vydaním rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy ukrátení na svojich subjektívnych právach (napríklad v súvislosti s rozhodnutiami o zastavení konania z dôvodu, že skutok, o ktorom sa koná, nie je priestupkom), no išlo o špecifické prípady týkajúce sa výlučne priestupkových konaní, čo nie je predmetný prípad a takýto prístup k aplikácii § 178 ods. 1 SSP teda neprichádza do úvahy.“

(IV) K aplikácii § 32 ods. 2 stavebného zákona

41. Podľa § 464 ods. 1 SSP ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola predmetom konania pred kasačným súdom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na obdobné rozhodnutie, ktorého prevzatú časť v odôvodnení uvedie.

42. Podľa § 32 ods. 2 stavebného zákona územné rozhodnutie sa nevyžaduje na umiestnenie strategického parku a na prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii podľa osobitného predpisu, ak priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo z územného plánu zóny.

43. Kasačný súd v súlade s § 464 ods. 1 SSP poukazuje na svoj skorší rozsudok sp. zn. 1Sžk/44/2020 zo dňa 30. novembra 2022 v obdobnej právnej veci sťažovateľa, v ktorej sa už vysporiadal s obsahovo rovnakými sťažnostnými bodmi:

„31. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namieta, že podľa výnimky ustanovenej v § 32 ods. 2 (nevyžadovanie územného rozhodnutia) stavebného zákona možno postupovať len vtedy, keď územný plán obce/zóny dostatočne podrobne reguluje územie, kde má byť strategický park umiestnený.

32. Z právneho rozboru § 32 ods. 2 stavebného zákona podľa kasačného súdu vyplýva, že na umiestnenie strategického parku sa nevyžaduje územné rozhodnutie ak (splnenie podmienok) priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia nie je v rozpore s ich umiestnením a (kumulatívne) vyplýva z územného plánu obce alebo (alternatívne) z územného plánu zóny.

33. Kasačný súd sa v súvislosti s touto námietkou v plnom rozsahu stotožňuje so závermi správneho súdu a tiež odkazuje na rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Sžk 26/2020 zo dňa 28. septembra 2022, týkajúci sa rovnakých účastníkov konania v obdobnej právnej veci, v ktorom kasačný súd uviedol: „...Toto ustanovenie však podľa kasačného súdu nevyžaduje, aby pre umiestňovaný strategický park existovalo v územnom pláne obce/zóny podrobne ustanovené priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia. Zákonným predpokladom, ktorý z citovaného ustanovenia vyplýva, je len absencia rozporu umiestnenia strategického parku s priestorovým usporiadaním územia a funkčným využívaním územia, ktoré je v územnom pláne ustanovené. Sťažovateľovi sa nepodarilo preukázať, že umiestnenie strategického parku, v ktorom mali byť povolené stavby postavené (opätovne súd zdôrazňuje, že sám sťažovateľ v žalobe tieto projekty nerozlišoval), bolo v rozpore s relevantnými časťami územného plánu. Sťažovateľ poukazoval na poznámku z textovej časti a legendu z grafického výkresu, ktoré podmieňujú priemyselnú výrobu či priemyselný park (vo forme rezervovanej funkcie) riešením územnoplánovacej dokumentácie na úrovni zóny. Tieto state zvažoval a citoval v napadnutom rozsudku aj správny súd. Kasačný súd sa však v súlade s vyššie uvedeným domnieva, že pre aplikáciu § 32 ods. 2 stavebného zákona sa nevyžaduje, aby územný plán priamo podrobne riešil umiestnenie strategického parku. Podstatné je, že z územného plánu nevyplýva také priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie dotknutého územia, s ktorým by bol strategický (priemyselný) park v rozpore - napríklad rekreačná funkcia, bytová výstavba a pod. Preto sa dá povedať, že výslovná rámcová rezervácia územia na priemyselnú výrobu (hoci podmienená ďalšou dokumentáciou) v územnom pláne Mesta Nitra v podstate preyšuje požiadavky stavebného zákona na absenciu rozporu s územným plánom, ak pri nesplnení podmienky uvedenej v poznámke/legende nie je územie určené na iný účel. Kasačný súd tiež poznamenáva, že jeho úlohou v tomto konaní nebolo preskúmať, či boli splnené všetky zákonné požiadavky na vydanie preskúmaného rozhodnutia alebo samostatne vyhľadávať nesprávnosti

napadnutého rozsudku, ale len vyhodnotiť dôvodnosť sťažovateľom uplatnených a prípustných sťažnostných bodov.“

34. K uvedenému kasačný súd navyše dodáva, že hoci územné ako aj stavebné konanie každé plní svoj vlastný účel, platia pre nich rovnaké zásady správneho konania, ktoré nie je možné ani z dôvodu rozdielneho predmetu posudzovania ignorovať. V zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok; ďalej len „Správny poriadok“) „správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi“ (zásada legality). Zároveň podľa § 46 Správneho poriadku „rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.“ V súlade so zásadou legality je teda povinnosťou správnych orgánov postupovať v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, pričom podľa právnej teórie inými právnymi predpismi sa nepochybne rozumejú aj všeobecne záväzné nariadenia obcí a samosprávnych krajov (POTÁŠCH, P.; HAŠANOVÁ, J.; VALLOVÁ, J.; MILUČKÝ, J.; MEDŽOVÁ, D.: Správny poriadok. Komentár. 3. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2019, str. 379).

35. Zmysel procesného rozčlenenia územného a stavebného konania nespočíva v tom, že by sa v nich riešené otázky nemohli prelínať alebo že by v nich platili iné zásady. Naopak, vylúčenie niektorých stavieb z rozhodovania o umiestnení stavby práve naopak, podľa kasačného súdu, prenáša povinnosti správneho orgánu z územného konania (napr. zohľadnenie územného plánu) priamo do stavebného konania. Z uvedeného vyplýva, že účastník konania, teda ani sťažovateľ, nie je na svojich právach vylúčením územného konania ukrátený, keďže zásada legality rovnako platí v stavebnom ako aj územnom konaní.

36. Kasačný súd preto v tejto časti námietok sťažovateľa nezistil, že by správny súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Námietky sťažovateľa v tomto smere považoval za nedôvodné.

37. Na doplnenie kasačný súd odkazuje aj na argumentáciu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v rozsudkoch napr. sp. zn. 10Sžk/40/2020 a sp. zn. 5Svk/15/2021, ktorá je identická s vyššie uvedenou argumentáciou a túto aj za „logickú a vychádzajúcu z ústavne akceptovateľného výkladu a aplikácie príslušných ustanovení stavebného zákona“ označil Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. IV. ÚS 487/2022 zo dňa 27. septembra 2022.“

44. Kasačný súd tiež poukazuje aj na svoje ďalšie rozhodnutia, v ktorých sa s predmetnou námietkou vysporiadal rovnakým spôsobom. Konkrétne ide o rozsudky Najvyššieho správneho súdu sp. zn. 8Sžk/30/2019 zo dňa 30. novembra 2022 a sp. zn. 6Sžk/17/2020 zo dňa 30. novembra 2022.

(V) K povinnosti, aby k strategickému parku prebehlo zisťovacie konanie podľa zákona o EIA

45. Na úvod tejto časti kasačný súd poukazuje na to, že právna teória v prípadoch týkajúcich sa ochrany životného prostredia v procese stavebného práva pozná tzv. reťazenie správnych aktov, kedy každý akt vystupuje navonok samostatne a vydanie jedného aktu je predpokladom vydania následného aktu. O každom jednotlivom akte sa následne vedie samostatné správne konanie s výsledkom, ktorý bezprostredne pôsobí navonok (Kocourek, T. Poláčková, M. Záväzná stanoviska a jiné úkony dle části čtvrté správního řádu. In: Průchová, I. a kol. Správní procesy v právu životního prostředí. Brno: Masarykova univerzita, 2010, s. 89). V rámci vybudovania strategického parku „Automotive Nitra Project“ bolo vydaných viacero rozhodnutí, či stanovísk, ktoré boli, resp. mohli byť vzájomne prepojené, resp. vzájomne závislé. V dôsledku reťazenia jednotlivých správnych aktov nastala situácia, že sťažovateľ spochybňuje zákonnosť rozhodnutia zo zisťovacieho konania, ktoré bolo/malo byť podkladom pre vydanie stavebného povolenia v predmetnom konaní. Uvedené spôsobuje hromadenie správnych žalôb a následne kasačných sťažností smerujúcich voči rozhodnutiam, ktoré sú na sebe vzájomne závislé.

46. Kasačný súd mal z administratívneho spisu za preukázané, že stavebnému konaniu v tejto veci predchádzalo zisťovacie konanie, v ktorom Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia vydal dňa 8. októbra 2015 rozhodnutie č. OU-NR-OSZP3-2015/031851-017-F36, v zmysle ktorého sa navrhovaná činnosť „Automotive Nitra Project“, ktorú predložil navrhovateľ - Slovenská agentúra pre rozvoj investícií a obchodu po ukončení zisťovacieho konania nebude posudzovať podľa § 29 zákona o EIA. Uvedené rozhodnutie bolo potvrdené v odvolacom konaní (vedenom i na základe odvolania sťažovateľa) rozhodnutím Okresného úradu Nitra, odboru opravných prostriedkov, referátu starostlivosti o životné

prostredie č. OU-NR-OOP4-2015/045777 zo dňa 14. decembra 2015. Následne dňa 1. júla 2021 rozsudkom Krajského súdu v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 26S/3/2016 bola zamietnutá žaloba sťažovateľa, čo znamená, že rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní je stále právoplatné a záväzné pre správne orgány konajúce v stavebnom konaní, ako i pre súdy. V uvedenom zisťovacom konaní príslušný orgán posudzoval zámer podľa prílohy č. 8 zákona o EIA okrem iného aj v kapitole č. 9 Infraštruktúra - položka č. 15 Projekty budovania priemyselných zón vrátane priemyselných parkov, keďže v danom prípade sa zisťovacie konalo bez limitu.

47. Rovnako mal kasačný súd za preukázané, že v rámci konania o posudzovaní vplyvov na životné prostredie podľa zákona o EIA dňa 4. novembra 2016 bolo vydané záverečné stanovisko č. 4783/2016-1.7/pl. k navrhovanej činnosti „Automotive Nitra Project - Fáza 2“, v ktorom Ministerstvo životného prostredia SR, odbor posudzovania vplyvov na životné prostredie vyjadrilo súhlas s navrhovanou činnosťou za predpokladu splnenia tam uvedených podmienok a realizácie opatrení, pričom uviedlo, že účelom navrhovanej činnosti je vybudovanie výrobného závodu zameraného na výrobu a montáž automobilov Jaguar a Land Rover v lokalite strategického parku Nitra s tým, že súčasťou navrhovanej činnosti sú aj súvisiace činnosti externej infraštruktúry, ktorú bude zabezpečovať spoločnosť MH Invest, s.r.o. Na základe rozkladu proti záverečnému stanovisku rozhodol minister životného prostredia SR rozhodnutím č. 2930/2017-9.2 (1/2017 - rozkl.) zo dňa 13. januára 2017 rozklad zamietol a záverečné stanovisko zo dňa 4. novembra 2016 potvrdil. V predmetnom konaní konal príslušný orgán na základe návrhu spoločnosti Jaguar Land Rover Slovakia, s.r.o., pričom predmetom tohto konania bolo povinné posudzovanie vplyvov na životné prostredie podľa prílohy č. 8 zákona o EIA pre Tepelné elektrárne a ostatné zariadenia na spaľovanie s tepelným výkonom, Prevádzky na povrchovú úpravu kovov a plastov využívajúce elektrolytické alebo chemické procesy upravenej plochy, Výrobu a montáž vozidiel a výroba motorov motorových vozidiel, Projekty budovania priemyselných zón vrátane priemyselných parkov, Projekty rozvoja obcí vrátane statickej dopravy, Čistiarne odpadových vôd a kanalizačné siete, Železničné stanice, terminály nákladné, prekladiská kombinovanej dopravy.

48. Z vyššie uvedeného rozsahu zisťovacieho konania ako aj následného posudzovania vplyvov na životné prostredie vyplýva, že v oboch týchto konaniach bolo súčasťou zámeru aj posudzovanie kapitoly - Projekty budovania priemyselných zón vrátane priemyselných parkov. Ako už bolo uvedené v rozhodnutí správneho súdu, zákon o EIA nepozná pojem „strategický park“, preto posudzovanie týchto činností je zaraďované práve pod činnosť uvedenú v prílohe č. 8 zákona o EIA, kapitole č. 9 Infraštruktúra - položka č. 15 Projekty budovania priemyselných zón, vrátane priemyselných parkov. Vzhľadom na uvedené, priemyselný/strategický park Nitra prešiel zisťovacím konaním a aj ako súčasť posudzovania vplyvov na životné prostredie jednotlivých činností plánovaných v parku. Argumenty sťažovateľa, keď tvrdil, že strategický park neprešiel zisťovacím konaním sa preto nezakladajú na pravde a kasačný súd ich vyhodnotil ako nedôvodné.

49. Kasačný súd sa tiež stotožnil so záverom správneho súdu, že nebolo možné, aby súd v predmetnej veci posudzoval zákonnosť iných rozhodnutí, ktoré boli záväzné pre rozhodnutia vydané v stavebnom konaní, a to i s poukazom na § 27 ods. 1 SSP, pretože rozhodnutia vydané v iných konaniach je rovnako možné preskúmať správnym súdom. Uvedené platí aj o námietkach sťažovateľa, týkajúcich sa posúdenia parametrov cesty I/64 v úseku Nitra Zobor - Šindolka a osvedčenia Ministerstva hospodárstva SR pre stavbu „Vybudovanie strategického parku“.

50. Kasačný súd tiež poukazuje aj na svoje ďalšie rozhodnutia, v ktorých sa s predmetnou námietkou vysporiadal rovnakým spôsobom. Konkrétne ide o rozsudky Najvyššieho správneho súdu sp. zn. 1Sžk/44/2020 zo dňa 30. novembra 2022, sp. zn. 8Sžk/30/2019 zo dňa 30. novembra 2022 a sp. zn. 6Sžk/17/2020 zo dňa 30. novembra 2022.

(VI) K aplikácii § 9 ods. 2 vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 453/2000 Z. z.

51. V zmysle § 9 ods. 2 vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona ak stavebník žiada o stavebné povolenie postupne na jednotlivé stavby súboru, projektová dokumentácia prvej stavby obsahuje celkovú situáciu (zastavovací plán) celého súboru stavieb vrátane zariadenia staveniska.

52. Sťažovateľ namietal, že v posudzovanej veci nebol predložený zastavovací plán v rozpore s § 9 ods. 2 vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 453/2000 Z. z. Aj uvedenú námietku

vyhodnotil kasačný súd za nedôvodnú, v súlade s argumentáciou správnych orgánov a správneho súdu. Kasačný súd považoval za skutkovo ustálené, že posudzovaná stavba nebola prvou stavbou v rámci celého súboru stavieb a z toho dôvodu nebolo povinnosťou stavebníka v predmetnej veci predkladať zastavovací plán. Ten bol predložený v rámci stavebného povolenia na prvý stavebný objekt areálu, pričom vydaním stavebného povolenia sa zastavovací plán stal záväzným pre priestorové usporiadanie územia.

53. Kasačný súd tiež poukazuje aj na svoje ďalšie rozhodnutia, v ktorých sa s predmetnou námietkou vysporiadal rovnakým spôsobom. Konkrétne ide o rozsudky Najvyššieho správneho súdu sp. zn. 1Sžk/44/2020 zo dňa 30. novembra 2022 a sp. zn. 6Sžk/17/2020 zo dňa 30. novembra 2022.

(VII) K namietanému porušeniu procesných práv sťažovateľa

54. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti v zásade namietal rovnaké skutočnosti, ako v správnej žalobe, a síce nevysporiadanie sa správneho súdu s potrebou aplikácie Aarhurského dohovoru, porušenie práv účastníka konania v rámci práva na nahliadnutie do spisu, odmietnutia zaslania fotokópie spisu a nezákonného upustenie od ústneho pojednávania. Námietku, týkajúcu sa nevysporiadania správneho súdu s potrebou aplikácie Aarhurského dohovoru sťažovateľ nijakým relevantným spôsobom nezdôvodnil a ani nešpecifikoval, v čom spočíva. Vzhľadom na to, že ide len o formálnu konštatáciu, kasačný súd nezhliadol dôvodnosť tejto námietky a rovnako nevidel dôvod na to, aby sa ňou ďalej zaoberal. Čo sa týka námietok sťažovateľa, na tieto dal podrobnú odpoveď správny súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom s jeho závermi sa kasačný súd v plnej miere stotožňuje.

VI.

Záver

55. Najvyšší správny súd dospel k záveru, že dôvody, ktorými sťažovateľ spochybňoval predmetné rozhodnutie krajského súdu boli totožné s námietkami, ktoré namietal už v správnom konaní i v žalobe, a s ktorými sa správny súd náležite vysporiadal. Správny súd sa náležite vysporiadal aj s námietkami ktoré sťažovateľ uplatnil až po prekluzívnej lehote na podanie správnej žaloby. Kasačný súd zistil, že kasačná sťažnosť neobsahuje žiadne právne relevantné námietky, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku správneho súdu a stotožnil so záverom, že nebolo možné, aby súd v predmetnej veci posudzoval zákonnosť iných rozhodnutí, ktoré boli záväzné pre rozhodnutia vydané v stavebnom konaní a to i s poukazom na § 27 ods. 1 SSP, pretože rozhodnutia vydané v iných konaniach je možné preskúmať správnym súdom. Uvedenému zodpovedá i poučenie o opravných prostriedkoch a preskúmateľnosti správnym súdom v závere písomného vyhotovenia rozhodnutia. Správny súd sa v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil kasačný súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

56. O náhrade trov kasačného konania kasačný súd rozhodol tak, že neúspešnému sťažovateľovi ich náhradu podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 SSP nepriznal a žalovanému ich náhrada zo zákona nevyplýva (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 SSP). Ďalším účastníkom konania kasačný súd náhradu trov kasačného konania podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 169 SSP nepriznal, nakoľko im v kasačnom konaní nebola uložená žiadna povinnosť.

57. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

